

In stilul înaltu, participiul servă și spre a uni duoe frase și a le da o espressione mai concisă și mai elegantă. Ecs.

Von seinem Freunden vera- Trădat de amicii, persecutatu
then, von seinen Feinden ver- de inamicii seî, Temestocle
folgt, entfloß Themistocles se refugîă în Persia.
nach Persien.

Die Unschuld ist der Seele Glück. Inocința este fericirea su-
fletului.

Einmal verschert und aufge- Uădată neglijată și perdată.
geben.

Verläßt sie uns im ganzen Leben. Ne va părăsi pentru tótăviéța.
Und keine Reu' bringt sie zurück. Și nici unu regretu nu ne-o
va mai putea reda.

CAPU XII.

Despre construcțiune.

§. 78. Construcțiunea germană variéză în mai multe puncte de cea română. Duoe regule principale sîntu de observatu: *prima*; că đicerea, care esprimă ideea principală este tot-d'auna pusă după đicerile carî esprimă numai ideele accesorii; *a dua*: că se pune la finele frasei espressionea care, ca se đicemu așa, este *cheia* sa și fără care nu s'ar putea înțelege bine sensulu.

Regule particulare.

1. Adjectivul se pune tot d'auna înaintea substantivului; însă tóte đicerile carî depêndu de el trebuie să'lu precédă. s. e.

Ein gegen Jedermann höf- Un bărbat politicoș către
licher Mann. tótă lumea.

Die Ihnen vorgestern zuge- Mărfurile ce vi le-amu ex-
schickten Waaren. pediatu alăltăerî.

2. Pronumele personale, în dativul și accusativul lor, nu se punu ca în românesce înaintea verbului, ci după verbu, afară numai cându verbulu aru fi cheiă frassei.